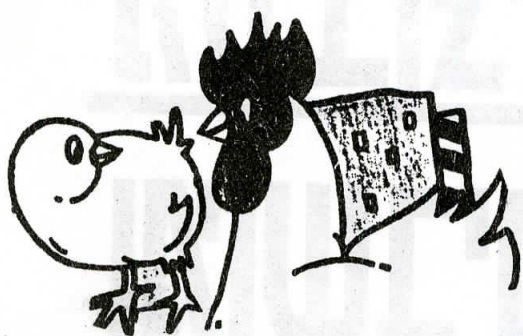
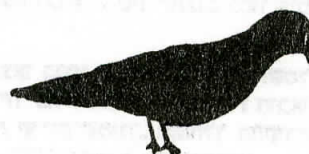

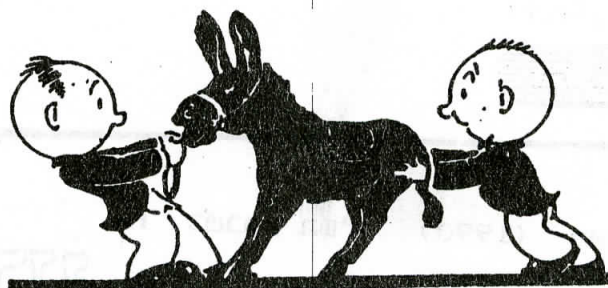
ה פ ה

ה ח י ו ת כ ו ל ן .

ש א ה ב נ ו ?

האים זה נוגע לנו?

כפשיטה על בתי הנערים,
בני 16-17 מהגליל העליון,
נמצאו בין היתר מכשירי
חשמל וציוד של צה"ל
החשודים כגנובים • נעצרו
גם מספר חשודים מבוגרים
• תדהמה בקיבוצים

מאת איתן גליקמן, כתב ידיעות אחרונות
15 נערים בני 16-17 ממושבבים וקיבוצים
בגליל העליון, החשודים בביצוע התפרצויות
וגניבות בקיבוצי הצפון, נעצרו בסוף השבוע
על ידי שוטרי קריית-שמונה.

זה מספר חודשים מנהלים שוטרי המודיעין של
משטרת קריית-שמונה מעקב אחר קבוצת נערים,
החשודה בהתפרצויות לקיבוצים בצפון. כיום חמישי
האחרון פשטו שוטרי קריית-שמונה על בתי הנערים
החשודים בקיבוצים ובמושבים בצפון. כחלק גדול
מבתי הנערים נמצא רכוש החשוד שנגנב בחודשים
האחרונים.

בין השאר, נמצאו בבתי הנערים מכשירי חשמל
רבים מחשבים וציוד צה"לי. הנערים שנעצרו הובאו
לחקירה במשטרת קריית-שמונה, ובמהלך החקירה
נשברו כמה מהם והודו בביצוע ההתפרצויות.

חקירת המשטרה בפרשה החלה בעקבות תלונות
של מוכרי קיבוצים בגליל על גניבות ציוד חשמלי
מדירות חברי הקיבוצים וכן מבית הספר האזורי
החולה בכפר בלום.

רוב הנערים שוחררו כיום שיש, ואז גם נעצרו
מספר מבוגרים החשודים שהם קשורים
להתפרצויות. היום תבקש המשטרה את הארכת
מעצרים בבית-משפט.

בקיבוצי הנערים התקבלה היריעה על מעצרים
בתדהמה. אחד ממוכרי הקיבוצים אמר: "אנחנו
בהלם".

15 בני טובים

מקיבוצים

ומושבים

חשודים

בגניבות

5.15.94 אחרונה

ח' בשבת תש"ו (1990) מאיר ריפקינד

י"א בשבת תשנ"ג (1993) יוסף חצור

נר
עפרדן

מזל טוב... מזל טוב

* י מ י * * ה ו ל ד ת *

10.12 ימית איילון
עיינה איתם
(נכדה ארנברג)

12.12 אביטל נוימן (נאי)
איתי בן-זאב

13.12 אפרים מעין
מרים קנדל
מרים המאירי
דני סמברג

14.12 בלהה איילון

15.12 טומי עמית
איתמר עדד
תאיר כהנא
(נכדה מ' כהן)

16.12 דינה כהן
אדי נמנוב

17.12 אודי אגם
רפי שינגזיכט
כרמי סינה
דני קפלן
שחר כמון

* י מ י * * כ י ש ו א י ן *

11.12 דיאן וג'רי ניימרק

15.12 ענת ודוד ארנברג

16.12 הלן ואיבן לוין
עדנה ואלק קולינס

תודה! תודה!

לכל מי שעזר בשבוע חנוכה!
לשמעון ואנג'י במטבח!
ליוחאי על תהלוכת הלפידים!
לבנות הנעדרות על טיגון הלאטקס.
לצוות בה"ס והילדים
על הערב הנהדר.
לכל המשפחות שהדליקו נרות
בח"א ערב ערב.
לשופטים בתחרות החנוכיות.
ל-AMOS J. ס. על המוסיקה.
לליאור ב.ז. על ה-SOUND
במשך השבוע.
וכמובן לצוות.
דינה

* ל ה ת ר א ו ת ב ש נ ה ה ב א ה *

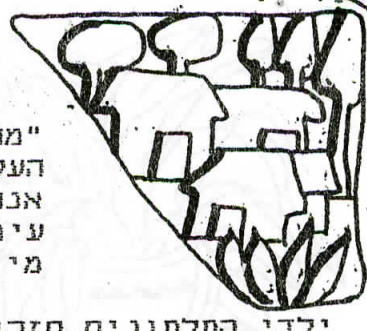
בתחרות החנוכיות היו 4 זוכים: גלעד שטיינר, מ' ג'קסון (יובל)

גנון 'שחף' ומש' אב-בידק

*
* באיחור רב מדי, אנו רוצים לאהל
*
* ל ע י ן - י ה
*
* כ ל ט ו ב לדגל נישואי בנה
*
* ה ר י ל נ ע מ י בח"ל
*
* שיהיה * ב מ ז ל * ט ו ב *
*

מה נשמע?

"מה נשמע" השבוע נוסף שמן. זעה ואפר. שלהבותיה העליזות של החנוכה דעכו אט-אט בעזרת הכבאים. אנחנו נותרנו עם הקור והשלג, מצפים בכליון עיניים לחג הבא - ט"ו בשבט. מי יקלקל גבורות ישראל? ותחשבו על זה...

- * ילדי התלוננים חזרו ביום ב' קפואים מהשלג ברמת-הגולן. מסרו שהיה קר, ושהרמה עדיין בידינו.
- * טכנולוגיה מתקדמת נוסתה בשטח המשק על מנת לחסל את נגיע הפרות ה"טובניות" שמסתובבות בשטחינו: אלו נתפסו, הוודמו בירי של חומר-הרדמה, ואחר-כבוד הועמסו במנוף (בעודן נמות) על משאית לטיול לבאר-שבע. בדרכן החוצה געו הפרות: "טוב למווווווו בעד ארצנו"...
- * משיח לא בא, וגם לא מטלפן אצל כ-15 בתי אב במשק שקווי הטלפון שלהם מנותקים כמעט שבוע. E.T. פון-הום (וזה לא שם משפחה גרמני...) הילדה של פלוא באה מג'נין (מזל טוב).
- * אפרים מעין נתבקש (בעקבות מה שאריק כתב עליו ב"דברי הכפר") להגות את המילה "קיבוץ". הדבר ארע בחדר-האוכל. בפעם הראשונה, לאחר שהתגבר על הק' שנתקעה בגרונו, יצא לו: "קקהילה". בפעם השנייה: קקקבצן
- * תמיר שפרונג ממדור מורשת קרב מוסר ברכות לעמירם-לווין על המינוי החדש.
- * אדי ועירית מצטרפים לקהילת שיקגו, ואסף סולומון יצא בעקבות החזיר-הכשר לאינדונזיה.
- * ידיעה חמה: 4:1 לטובת חיילינו. במלחמות האש שנערכו בחנוכה, בין החיילים לנעורים, הביסו החיילים את הנעורים בתוצאה ה"מכבית" 4:1. סך הכל - 5 חדרים שרופים. כוחותינו שבו בשלום לבסיסם.
- * חילופי משמרות בבית 'יהונתן': דז - OUT, צביקה - IN. לדז נשבר מהצבא (ניתוח שבר), ולצביקה הגב: תרגישו טוב!
- * משק הילדים לא נשרף - סתם נסגר.
- * בקיעים בחומת ה"וותיקן": ב'דברי' האחרון (נר שישי ד'חנוכה), חזו קוראינו הנאמנים בהתנגשות מטאורים. כאשר אריק ואדי (ארנברג ונמנוב) חבטו זה בזה מעל דפי המקומון. אם בוותיקים נפלה שלהבת, מה יכתבו ב'דברי הכפר'?! ניפגש בסיבוב (הבא).
- * רשימת נזקי החנוכה: סופגניות, ריח של טיגון, לביבה מעופדת יצוקה (בהוקרה מהזרוע הצבאית של החמאס - עז-אדין אל-קאסם) נתק תקשורת, (בזק-בזק...נזק, נזק) ומינוס 5 חדרים בסד"ג (רשימה זמנית).
- * חברים מטובה מתנגדים לסגירת משק-הילדים.
- * ארבעה צעירים מדליקים מחפשים "בית-חם".
- * ידיעה שצונזרה (על הוילג')
- עד כאן מהקורות אותנו בשבוע שחלף. ביושבינו קרוב-קרוב לתנור חזרנו ושאלנו את עצמנו - יוצא, או לא יוצא? (להודג), ואז צלצל הטלפון (זה מהידיעה על 'בזק'). ומכיוון שהפרידות קשות עלינו, ואנחנו שונאים דברים קשים - אז יאללה - איי...!!!!
- פוברק, שובש, נאסף, לוקט, נכתב ונערך ע"י דודו ורובי (רובי בעיקר הציק והכין קפה)

נכון לעכשיו

ושבו דרישת שלום מבני משק:

הגיעה אלינו פנייה ממחלקת הרווחה של המועצה האזורית לבדוק אפשרות של הקמת מסגרת שיקומית לנוער באחד הקיבוצים. כל מה שמבקשים מאתנו זה להשכיר מבנים לקבוצה של כ-20 חניכים והצוות המטפל בהם + חדרי ספח וכו'.

הפנייה נעשית לקיבוצים רבים, ובוודאי (כך אני מקווה) יימצא קיבוץ שבו יש חדרים פנויים לצורך זה.

ומדוע אני מספרת את כל זה? לא מפני שפתאום התפנו כל כך הרבה חדרים בכפר-הנשיא לצורך זה, או לצורך אחר. אלא משום שעל מכתב הפנייה המקורי אל הקיבוצים חתום עודד אבידור (פסיכולוג קליני). וכך הוא כותב שם בין היתר: "על פי הכרתנו את המסגרת הקיבוצית אנו מאמינים שהקיבוץ מהווה סביבה פיזית וחברתית הולמת את צרכי אוכלוסית השילוב".

נחמד לקבל דרישות שלום כאלה.

יחד עם זאת בשבוע שבו התפוצצה פרשת חבורת הפורצים והגונבים באזורנו, כאשר בתוך החבורה מצויים לא מעט בני קיבוצים מהסביבה הקרובה והרחוקה, נראה שעלינו לחשוב על המסגרת הקיבוצית כמסגרת שיקומית לנוער הגדל בתוך הקיבוץ! ספר לי אחד המחנכים ב"עמק החולה" שביחה שהתקיימה עם תלמידיו בנושא, אמרו התלמידים שאחד הגורמים להתדרדרות הזאת הוא שיש נטייה בקיבוצים לטאטא מתחת לשטיח, או לפחות לא לערב את המשטרה בשעה שיש צורך לעשות זאת.

עבודת צעירים בשכר:

אין כמעט שבוע שבו אני לא מקבלת מכתב/שאלון מאיזשהו ממלא תפקיד באחד הקיבוצים אשר מנסה לברר מה קורה בקיבוצים האחרים בשטח שעליו הוא מופקד. אני בדרך כלל עונה על השאלונים האלה בין היתר מפני שמי שמוציא את השאלון הזה גם מבטיח למי, שיענה עליו לקבל את התוצאות של הסקר, וכך יש גם הזדמנות לא רק לעזור לקיבוץ אחד אלא גם ללמוד משהו באותה ההזדמנות.

ובכן בשבוע שבו קבלנו החלטת אסיפה המאפשרת לנו לשלם משכורות על פי היצע וביקוש לבני משק בשנה שהם עובדים אצלנו כשכירים, קבלתי תוצאות של סקר שערך חבר קבוץ בית-זרע בנושא.

מסתבר כך:

מתוך 180 שאלונים שנשלחו התקבלו תשובות מ-119 (אחוז גבוה מאד, כפי שיודע כל מי שעסק אי פעם בסקרים מסוג זה).

ב-78 קיבוצים לא קיים כל הסדר בנושא.

ב-11 קיבוצים קיים הסדר חלקי - ז"א נותנים תמורה כספית לתקופה שהצעיר נשאר בבית, ללא חישובי ימי עבודה וכו'.

ב-30 קיבוצים קיים כבר הסדר יותר מחייב הכורך את התמורה הכספית בימי עבודה ובהתחייבות לעבוד במקום עבודה מסויים לפי צרכי הקיבוץ.

בכל הקיבוצים ישנו שכר שעתי אחיד לכל העבודות ולכל הצעירים(!)

אחת הבעיות המתעוררות (כך כתוב בסקר) היא נושא אמינות הרישום של העבודה, ביחוד לגבי שעות חריגות ושבתות.

הטיפול בהורי חברים

כאשר הגיעו אלינו רבים מהורי החברים הם היו צעירים (אפילו יותר צעירים ממני היום!). בשנים הראשונות לא חשבנו שיבוא יום והם יהיו פחות צעירים. בודאי לא חשבנו שילדיהם יהיו פחות צעירים ושהם יתקשו לפעמים לספק להם את כל הטיפול הנדרש.

אבל החיים חזקים יותר מכל מה שבני אדם צעירים מסוגלים להעלות על דעתם, והיום אנו מצויים במצב שבו, יש לנו אוכלוסיה גדולה של הורים (אנו הקיבוץ השני בתק"ם מבחינת גודל אוכלוסיית ההורים יחסית לאוכלוסיית החברים). הורים אלה זקוקים ליותר ויותר טיפול והשגחה, ועלינו להעריך כך שנוכל לספק להם את ההשגחה הטובה ביותר על פי היכולת שלנו.

זאת הסיבה שאנחנו פועלים להקמתו של בית סיעודי בכפר-הנשיא. זאת הסיבה שבגללה התכנסנו השבוע, צוות בין תחומי של וועדת הורים, וועדת בריאות, המרפאה, העובד הסוציאלי ונציגי מזכירות. סכמנו על כמה מהלכי ברור שיש לעשות בזמן הקרוב. הצעד הראשון יהיה לכנס את כל בניהם של ההורים כדי לדון באפשרויות העומדות לרשותנו, ביתרונותיהן ובמגבלותיהן, ואיך נערכים לשינויים.

ובינתיים כל זה נכון לעכשיו (והשבוע הבטיחה לי העורכת שהיא תפרסם את דבריו של ח"כ אלי גולדשמיט בכנסת...).

מהספריה

בספריה נהוג לתת לחברים/תושבים לקרוא ספרים לתקופה סבירה, כדי לאפשר לחברים שהזמינו את הספר, לקבל אותו תוך זמן מתקבל על הדעת. אנו שולחים לחברים תזכורת עם בקשה להחזיר את הספרים, אבל הנסיון מלמד בצורה ברורה, מאד, שנימוסים - לחוד - מצידנו - והיענות לבקשה שלנו - לחוד.

ישנה תופעה של ספרים שנעלמים מהספריה, למרות שלפי הרישום הם הוחזרו בשעתו. זה קורה גם לגבי ספרים חדשים שטרם הוכנסו למחזור. הנזק שנגרם לספריה, גם כספית, וגם באובדן האפשרות לספק את הספרים למי שרוצה אותם, הוא גדול. גם אם זה חלק של התופעה של אי-איכפתיות השוררת עכשיו - אנו לא מוכנים להשלים איתה.

לכן, אנו נציע למזכירות לדון ולאשר את הסידור הנהוג בקיבוץ שכן, שלפיו כל ספר מושאל לתקופה של 30 ימים. (פרט לספרי לימוד לסטודנטים). עבור כל שבוע נוסף של עיכוב בהחזרת הספר, ייגבה סכום סמלי מהקודא, באמצעות חיוב בהנה"ח. אם הספר יוחזר לאחר החיוב - יזוכה הקודא והסכום המחוייב יבוטל. פטורים מהסידור הזה חיילים בשרות סדיר בלבד.

ד"ר על ההידרו

עברה שנה מאז שקבלתי על עצמי את האחריות על מפעל ההידרואלקטרי, והגיע הזמן לרווח על הנעשה למטה ליד הידרו.

להבדיל מהשנתיים הראשונות של הפעלת הסודבינה, שנת 4-1993 היתה שנה עם מעט גשמים, וכתוצאה מזה, התפוקה השנתית היתה נמוכה מאד. היות והגשמים איחרו לרדת, לא יכולנו להפעיל את הסודבינה בתפוקה המכסימלית עד סוף חודש פברואר, וכבר בחודש מאי נאלצנו להתחיל להוריד את התפוקה. עם תחילת עונת ההשקיה ירדנו לתפוקה מינימלית, ובחודשי הקיץ היו לא מעט ימים שלא הפעלנו את הסודבינה בכלל, כאשר הדימה בידון ירדה מתחת למינימום הנדרש להפעיל את המערכת. (לפי ההסכם עם רשות שמורות הטבע אנו חייבים להשאיר בארוך הידרו דימה מינימלית, בהתאם לעונה: מ-3 מ"ק לשניה בקיץ עד 10 מ"ק לשניה בפברואר). לשם השוואה, בחודש מרץ השנה ייצרנו כ- 1,838,000 קיט"ש, (תפוקת שיא), ובארבעת החודשים יוני - ספטמבר ייצרנו סך הכל כ- 2,015,000 קיט"ש!

היתה לנו גם בעיה של ידיה ביעילות של הסודבינה כתוצאה מסתימות ברשת בכניסה לצינור המוביל את המים לסודבינה. סתימה כזאת גורמת לידיה בלחץ המים הנכנסים לסודבינה, ובעקבות ידיה הלחץ יש ידיה בתפוקת החשמל עבוד אותה כמות מים. הסתימה באה כתוצאה מהצטברות כמויות גדולות של נשבי מים, ענפי עצים וסתם לכלוך שנודק לידון ע"י מטיילים. אנו מבצעים פעולה שגרתית כמעט כל שבוע של הוצאת הכלוך הצף על פני המים, בעזרת משאית לפינוי אשפה מצויד עם מנוף מיוחד, אבל משך הזמן הליכלוך שמתחת לפני המים מצטברים על רשתות הסיון.

ע"מ לנקות את הרשתות נאלצנו לרוקן את המאגר, והיות ואין שערים בכניסה לתעלה ההסיה, היינו צריכים לסתום את התעלה עם סלעים ואדמה, ואחרי סיום פעולת הניקוי להוציא את כל המילוי הזה. בפעולת נקוי הרשתות, שהסתיימה בהצלחה אחרי חמישה ימים, הוצאנו שתי משאיות מלאות של נשבים, עצים חבל.

כידוע, אנחנו מוכרים את כל החשמל שמייצרים לחברת חשמל, וכאשר יש תקלה בקווים שלהם, התחנה שלנו מופסק באופן אוטומטי. הקו שאליו אנו מחוברים (קו חולוא) מאוד בעייתי, ובחודשי הקיץ היו לנו כ- 70 תקלות בחודש. כל תקלה כזאת גורמת להפסקת הסודבינה לבין רבע שעה לשעה יחצי, כך שהתפוקה שהייתה מינימלית, ירדה עוד יותר. אנחנו בקשר הדוק עם חברת חשמל, וכתוצאה מהפניות שלנו הם עתים מאמצים רבים ע"מ לשפר את הקו, ולהקטין את ההפסקות של הסודבינה. בינתיים, ההפסקות בחודש האחרון ירדו בצורה ניכרת, אני נפגשתי עם אנשי חברת חשמל, יחד עם היועצים שלנו, לנסות למצוא דרך להוריד עוד יותר את מספר ההפסקות.

בסיכום, השנה לא היתה טובה, וההכנסות לא היו מספיקות לחסות את החודי ההשקעה. אנו מקווים לשנה גשומה, ע"מ לשפר את המצב, וגם להגדיל את רחבות המים של החדינה.

נ.ב. סיימתי את המאמר הזה לפני כמה ימים, ועוד לפני שהספקתי להעביר את זה לתא דואר של "דבר", בא הגל האחרון של גשם וגרם לשינוי דדסטי במצב הידרו. מאז השבוע האחרון של נובמבר, הצלחנו להגיע לתפוקה מלאה של הסודבינה, כשודם בין 14 - 17 מ"ק לשניה בידון, וביום חמישי מדרתי 17.5 מ"ק/ש. כשבאתי למרדד שוב ביום שישי בבוקר, נדהמתי לראות שגובה המים עלתה באופן ניכר, והדימה כבר הגיעה לכ- 50 מ"ק/ש! המים המשיכו לעלות משך היום, וחגיעה עד כ- 100 מ"ק/ש בשעה 14:30! יחד עם הדימה העדידה הגיעו כמויות עצומות של סחף, (עצים שלמים, ענפים, נשביה ואפילו כמות גדולה של בלות קש ענקיות שנסחפו מאיזה מקום במעלה הנהר). כתוצאה מהדימה המתברת והסחף, עלתה גובה המים במאגר עד כדי סיכון של פריצת הסוללה. בשלב זה החלטנו לשחרר חלק מהמים, והבאנו בגר (מחפרון) גדול שפתח פתח ליד סכר הגלישה במצד עותרת, וע"י כך שחררנו את רוב הסחף, שנסחף עם המים לכיוון הכונת, ומפלס המים במאגר ירד לרמה סבירה.

מאז, ודימת המים יורדת בהדרגה, אבל יש עדיין דימה טובה מאוד לעונה זו, שמבטיחה התחלה טובה לשנת עבודה הבאה.

כמה מספרים על - גשם בכפר הנשיא

אז: האם כמות הגשמים עד סוף נובמבר מבשרת על שנה ברוכה?

העונה הנוכחית היא עונה מס. 45 מאז שהוחל אצלנו ברישום ודיווח לשרות המטאורולוגי. שנת 1950\51 היתה הראשונה, ומשנת 1951\52 ועד היום מנהל את המדידות והרישום חברנו פרנק ווטרמן. נראה לי שזה מהווה איזשהו שיא של התמדה.

המספרים הבאים מיועדים לאותם חברים אשר מתעניינים בכמות הגשם היודרת אצלנו, ורוצים להשוות בין עונות. כל מי שיסיק מסקנות ותחזיות מתוך המספרים, יעשה זאת על אחריותו בלבד. הנתונים עצמם ניתנים ללא פרשנות סטטיסטית. כדאי לשים לב לעובדה, שהרישום בדף המעקב שליד המזכירות מבוצע כל יום בשעה 08.00 ונרשם ליד תאריך המדידה, אך הכמות היומית הזו שייכת ליום הקודם לתאריך הרישום בדיווח הרשמי.

וכעת מספרים:

ממוצע כמות שנתית בכפר הנשיא - נכון להיום: 538 מ"מ

השנה ירדו עד סוף נובמבר 232 מ"מ,

כשהממוצע של 44 עונות עד סוף נובמבר הוא: 77 מ"מ

בתשע עונות ירדו עד סוף נובמבר בין 101 - 200 מ"מ,

עם ממוצע של 121 מ"מ.

ממוצע כמות שנתית לתשע עונות אלה: 730 מ"מ.

בשלוש עונות ירדו מעל 200 מ"מ, עם ממוצע של 238 מ"מ (222, 212, 281)

ממוצע כמות שנתית לשלוש עונות אלה 636 מ"מ.

וכעת השאלה: האם עונה גשומה בתחילה יכולה להסתיים בצורה מאכזבת?

ובכן: בכל השנים בהן ירדו פחות מ-450 מ"מ היתה כמות הגשם עד סוף

נובמבר פחות מ-100 מ"מ, עם ממוצע של 48 מ"מ.

היו 15 עונות כאלה.

זהו זה להפעם. הנד"ש.

אל הסלע האדום

- בליווי נירית.

ביום הראשון של חנוכה, נכנסתי לירדן עם קבוצת תיירים, (אנגלים, אוסטרלים ופורטוגזים), ונירית אלמן, מלוות תיירים מקצועית, ידידותית, רגועה, נלהבת, פתוחה, תכליתית, מעשית ושום דבר לא קשה לה. במשך הטיול כל אחד מהקבוצה פנה אליה לעזרה, אם גדולה ואם קטנה. היא לא התעייפה, לא נלחצה, הכל היה אפשרי והיא סידרה את זה. אם יש לך תאבון לפטרה בסוף מאמר זה, אני ממליצה לנסוע עם נירית ו"טיולי אילת".

אוטובוס התיירים הירדני שלנו יצא ממעבר הגבול ופנה צפונה לכיוון פטרה. לימיננו הרי אדום שהיו סגולים וכחולים באור הזריחה וככל שהתרחקנו, נדמה היה שהם נעלמים באור המרהיב. נסענו על כביש דו-מסלולי שהזכיר לי את מצב כביש ר"פ-כ"ה.

התנועה היתה מורכבת ברובה ממשאיות, ולעיתים רחוקות עבר שם טנדר פרטי. לא ראיתי רכבים משפחתיים על כביש זה, אך בעקבה היו כמה. אחרי זמן מה, עברנו ליד ואדי רם: זהו שטח ענק של חול לבן זרוע צוקים בודדים, בצבעי חום, שחור ואפור שנראים כאילו צצו משום מקום, ללא שיוכות, כאילו משהו סתם זרק אותם שם.

המשכנו צפונה, והגענו לאוטוסטרדה ענקית בעלת שמונה מסלולים לאורך ק"מ אחד! לאורכה עמדו עשרות משאיות. המדריך שלנו, ששמו בירדן - נעים, הסביר לנו שזהו גשר-סקילה. "הכביש כאן דחב בכדי שנוכל לזאתמש בו כמסלול למטוסים בשעת הצורך".

במשך הנסיעה, שארכה כשעתיים, עברנו ליד שני ישובים בלבד, קטנים ודלים - בתים עשויים מבלוקים עם תרנגולות, עצים, כבשים ואולי סוס או חמור בחצר. בגדול מביניהם ראינו ילדי בית-ספר שהיו בהפסקת בוקר. הופתעתי מהכמות המעטה של הילדים. (הוסבר לנו שחינוך מכיתה א' עד כיתה י"ב הוא חובה וילדי הבדואים, שגרים מחוץ לכפר, מגיעים לשם רכובים על חמורים.) אינני זוכרת שעברנו ליד דרכי עפר או דרכים חליפיות, אך מה שכן, עברנו ליד כמה הצטלבויות.

לא היו רמזורים, לא היתה תאורת כבישים, ובלילה כשהזרנו לעקבה, עברנו מספר כלי רכב, שנסעו ללא פנסים קדמיים.

כשהגענו לראש ואדי-מוסא, ירדנו מהאוטובוסים ישר למרכז לתיירים וכמובן לשירותים. הלכנו לכיוון תחנת הסוסים ועברנו בדרך כמה חנויות למזכרות. בעליהם הידידותיים, אך לא דחפניים או לוחצים, בירכו את נירית בשם הערבי שבו הם מכנים אותה.

עלינו על הסוסים ועברנו על הסכר שנבנה בראש ואדי-מוסא עקב שטפון שהיה שם ובו נהרגו כמה תיירים צרפתיים. הואדי צר מאוד - אורכו 2000 מ' - מפותל ומעוקל, עם קירות עצומים בגובה של כ-4 קומות, ומעלינו רק חריץ קטן שדרכו יכולנו לראות את השמיים. עיקול נוסף, ולפנינו עמד בית האוצר, The Khasneh, אותו בנין שראית בכל התמונות, הובניין שציפית שיהיה שם, אבל גדול יותר, צבעוני יותר והרבה הרבה יותר מרשים ממה שציפית שיהיה.

עזבנו את הסוסים יצאנו לטיול רגלי של ארבע שעות, שעבר מהפתעה להפתעה. צבעי הסלע הם כמובן הפלא של פטרה. אנחנו התיירים עם המצלמות התאכזבנו כי היה מעונן וחשבנו שהצבעים קצת עמומים, ובטח יהיו זוהרים יותר בתמונות אם השמש תזרח עליהם.

כנראה שאלוהים שמע אותנו והזיז את העננים ו.... כל הצבעים נעלמו! פני הסלע החולי מחזירים את אור השמש, וכל הצבעים נבלעים בתוך האור. אך למזלנו נגמר שער-האל, העננים חזרו ואנחנו הצלמים הפשוטים התלהבנו עוד יותר מהזוויות והקומפוזיציה.

ידעתי שאראה בניינים גדולים מסותתים בהר, וסלע אדום, אך לא הייתי מוכנה לעוצמה של המקום, גם לא לגודל העצום של כל בנין בפני עצמו. הרעיון של גברים התלויים על חבלים ומסתתים באבן העצומה הזאת, קסם לי מאד. לא ידעתי שהסלע האדום יהיה גם ורוד וגם לבן וגם אדמדם. היו בניינים שבהם נתגלו שכבות של אבן חול בצבעים של שחור, חום וצהוב-מוזהב. עמדנו המומים ומוקסמים מול קברי המלכים שעמדו זה אחר זה וכל אחד שונה מקוד-מו. לאחר מכן, המשכנו לעבר קברי העניים. הכניסה לא מרשימה במיוחד. הבנין רחב מאוד ומורכב תאים כאורוות סוסים. פה האבן לא היתה אדומה בלבד אלא גם כחולה ולבנה ותכלת. צבעים מזנקים מהקירות - כאילו אמן מופרע התיז צבעים לכל עבר.

בשלב זה התחלתי להרגיש שהעניינים שלי מלאות מדי, ומוחי משותק. המשכנו לטפס ולרדת על פני הסלעים. הייתי נפעמת לראות את האמפיתאטרון ואת הכניסה הביזנטית והקבר שבו היא נבנתה. הלכנו בשדירה הרומאית, וצחקו מההר בצורת גמל בשמיים. ביתה של בת המלך נבנה עם בולם-זעזועים מעץ ערער שמצא חן בעיני. אך היום זוהי עוצמתה של אבן התכלת שנשארה איתי.

כשהתחיל להחשיך ב-16:30 אחה"צ, יצאנו מהואדי בשקט. רוב האנשים נרדמו מיד בדרך חזרה ונירית ואני התחלנו להכיר אחת את השניה במישור חדש.

בית-המלון שלנו לא היה מפואר, האוכל היה פשוט אבל הרבה, הכי חשוב שהיה הרבה סבון, מים חמים בשפע ומיטה ידידותית.

למחרת בבוקר, הלכנו ברגל עם נירית, למרכז עקבה. זוהי עיר שמזכירה את טבריה בשנות ה-70 אבל הרבה יותר שקטה והרבה יותר נקיה. בעלי החנויות היו ידידותיים וענו לשאלות למרות שידעו שאין תקווה שאחד מאיתנו יקנה. כל המוצרים היו מסומנים במחירים, אך המחירים היו כתובים בערבית ולכן לא יכולתי לעשות השוואה עם המחירים בארץ.

הקבוצה התפזרה ונירית ואני נכנסנו לאיזושהי מכולת והופתעתי לראות שכמעט כל המוצרים היו מיובאים - סבון ומשחת שיניים מארה"ב. קמח וסוכר מאנגליה. קופסאות שימורים מצרפת ותאילנד. פסטה מאיטליה. ודברים אחרים מסין שוויצריה וגרמניה.

כששאלתי את המדריך על זה יותר מאוחר הוא נתן לי תשובה די מעורפלת, כאילו מתנצל על זה שאמנם האוכל הטרי הוא מקומי, אבל רוב השאר מיובא.

השיטה הכספית שלהם נראית די פשוטה:

100 פיאסטר לדינר, לא דע.

אבל יש מטבעות אחרים - 1000 פיל FIL לדינר, ואז יש הקרש - QIRSH המבלבל - שזה 200 לדינר. יכול להיות שיש עוד מטבעות שלא נתקלתי בהן. שער החליפין: 6 שקל לדינר - או 1 לירה סטרלינג לדינר - או חצי דולר לדינר - ואז יש לנו 3 שקל לדולר.!!?

קניתי בולים מהדואר המרכזי, 4 לארה"ב, 3 לאירופה, 1 לישראל בבקשה.

"אחד לאן" שאלה הקופאית בשפת הידיים הבינלאומית, ושוב "איפה"?

הסברתי לה על עקבה/אילת, סלאם/שלום, ואילת ישראל. אה! היא אמרה ונתנה לי את הבול הכי יקר.

בטיול הרגלי שלנו, שמתי לב שלא היו נשים מקומיות, מעט מאוד תנועה, לא היתה מוסיקה חזקה. לא היו צעקות. בצדי הרחוב היו שלטים עם הכתובת - "NO HOOTING".

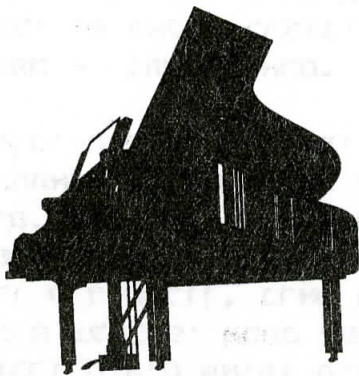
בטיול אוטובוס קצר בעיר צפינו על אדמון המלך (וילה גדולה), הנמל, הגבול עם ערב-הסעודית, שכונת עוני, ושכונה של וילות יפות שהיו "מרגישות בבית" בחצור-עלית.

הסלע האדום - המשך (2)

כאשר הגענו לגבול, בדק אחד החיילים הירדנים שהתמונה בדרכון מתאימה לפרצופינו, נירית אספה את המסמכים להחתמה, ואנחנו הלכנו ברגל דרך שער קטן בגדר, המפרידה בין שני הגבולות. בצד הישראלי, קיבלו את פנינו 3 שורות של גדר-תייל, מגדלי שמירה עם חיילים ואנשי בטחון זועפים. אך הרוח הלבבית של נירית, קיצרה לנו את הדרך חזרה לאילת.

הסיכום? חוויה שקשה מאוד לתאר במילים, (בליווי בחורה משכמה ומעלה).

ג'יין תלם

קונצרט

ב א ו ל מ - ד ד ו

יום שישי - 9.12.94

הכלים: כינור, צ'לו, פסנתר.

התכנית תכלול יצירות מאת:

מנדלסון, ברהמס, רחמנינוב.

הנגנים: להקה מקצועית.

מיכאל ואימן (כינור)
איגור קירצ'נקי (צ'לו)
דינה יזפה (פסנתר)

(מומלץ לעשות מאמץ למרות הקור)

ועדת-תרבות

תודה

כמו תמיד, נהדר לבוא לבקר כאן. קבלת-הפנים הנפלאה שלכם - החיוכים שאנחנו רואים בכל מקום (אפילו אחרי ששני עושה בלאגן בחדר-אוכל!) נותנים הרגשה כל כך חמה ונהדרת שכמעט ולא מרגישים את החורף!! היה לנו כיף לא נורמלי לטייל בקיבוץ ולקפוץ בשוליות. ו ת ו ד ה לכולכם.

אוהבים ולהתראות בקרוב,

קלייב, יונית, שני וסלע

יחי "אגד"

אין הרבה דברים בחיים המרגיזים אותי באמת. אחד מהם הוא נהגים המנסים לשכנע אותי שיותר נוח לנסוע באוטובוס מאשר במכונית פרטית. השבוע שוב ניסה אחד החברים הטובים שלי: "מבחינת בטיחות אין בכלל מה להשוות" הוא הצהיר. "אתה יושב בנוח - לא צפוף. נהנה מן הנוף..." הוסיף.

לא ידוע לי על נהגים רבים שנוסעים ב"אגד", כשלושונותם מכוניות - אבל אולי יש כאלה. ברצוני רק לתאר לכם את נסיעתי השבוע מתחילתה ועד סופה - ותשפטו אתם.

בערב לפני הנסיעה ווידאתי מסידור התחבורה שיוצא דכב לכביש הראשי בשעה המתאימה ולמחרת, על הדקה, יצא נהג הבית והביא אותי לתחנה במחניים. ערפל - רוח - טיפות גשם ראשונות ובתחנה התכרבלתי במעיל יחד עם מספר חיילים. האוטובוס דווקא דייק, וגם מקום ישיבה פנוי היה - אפילו ליד החלון. בראש פינה עלה חייל עייף, התיישב על ידי ונרדם. ראשו צנח על כתפי מפעם לפעם ולא עזר שהסרתי אותו מעלי תדירות - (כבר עברו הימים שאותו חייל היה מנסה להצמד אלי בכוונה - ואני נצמדת אל המעקה...) (

כעבור שתיים + משהו - הודות לפקקים במבואות העיר - הגענו לתחנה המרכזית בחיפה. גשם יורד. לא שוטף אבל טורדני. אין דבר. יש לי מטריה. כעבור רבע שעה בקירוב אני מתייצבת ליד המיטה בקומה הרביעית של ב"ח רמב"ם. נשיקות, חיבוקים, וכעבור מספר שעות אמרתי: "יקירתי, בעוד רבע שעה יוצא אוטובוס לגליל - אזוז עכשיו". כשיצאתי מהכניסה נשבה רוח ים קרה, שהפכה את המטריה מפעם לפעם. עד לפנייה לתחנת 'אגד' הלכתי על הכביש - המדרכות היו תפוסות על ידי מכוניות חונות...

כשהגעתי לדציף מס' 23 ישבו שם שני אנשים בלבד. "ה-500 יצא לפני דגע" הודיעו לי. כעבור חצי שעה עליתי ל-500 הבא, וכמוכן נכנסנו שוב לפקקי התנועה של סוף היום. דרך עכו וכרמיאל הגענו לצומת כפר הנשיא באיחוד מה. גשם. כמעט החשיך כבר. בתחנה מחכות עוד שתי 'בנות' כפר הנשיא. נהג התורן לא הופיע - התיאש ככל הנראה.

אבל הסוף הוא חיובי, מעודד ואפילו מלהיב. אחרי המתנה של כ-20 דקות עצרה מכונית. הלוחית של טובה. "אנחנו לכפר הנשיא - תודה" אנחנו צועקות. אבל הנהגת (כן נהגת) נרכנת מן החלון ומצהירה: "תיכנסו! תיכנסו! לא אשאיר אתכן פה בגשם!" אמרה ועשתה. עקב שיחת דעים נעימה הגענו לרחבת חדר האוכל עייפות אך מרוצות.

אני יודעת שאין אפשרות להסיע אותי במכונית תמיד ולכל מקום - אבל לפחות אל תנסו לשכנע אותי שאוטובוס יוותר... תודה.

אנגה

לחברים שלום,

לאחר שצוות ההגוי נפגש עם צוות סוברו, ושמע על הפגישות שהתקיימו עם נציגים ביישובים השונים, הוחלט לשתף את כל הקהילה בלמידה על המתרחש בקיבוצים וביישובים השונים לגבי מגוון התכנים הנוגעים להתפתחויות האחרונות ביישובים אלה.

מפגשים אלה נועדו לגבש הבנה נרחבת הקשורה במושגים הנוגעים לשינוי ולמודלים השונים, כך שכאשר נגיע לדון בתכנים עצמם, נדבר כולנו בשפה משותפת.

היום, יום ה', יגיע מרכז המשק של רמת מגשימים לספר לנו על השינוי שחל במושב שיתופי זה.

כל החברה מוזמנת להשתתף בפגישה זו - לשמוע, לבדד ולשאול שאלות.

הפגישה עם החברה תתקיים:

היום - יום ה' - 8.12

בשעה - 21:00

במועדון החברים.

להתראות הערב - צוות ההגוי וסוברו.

אנו ממליצים לקרוא שוב את הדף שניתן לכם לגבי ביקורנו במושב זה.

7 בדצמבר 1994

מס' 32

דו"ח ישיבת מועצה כלכלית מס' 75 מתאריך 24.11.94

נוכחים: יוני, אורי, אילן, איתמר, יוסי כ. מיקי נ. גדי, פנינה, דימונד, תמר, קולין.

נעדרו: ברוך, שלמה

1. דיון על הירדן ההררי: התקיים דיון על פיתוח עתידי של אזור הירדן ההררי מגשר בנות יעקב דרומה עד גשר הדודות. דיון זה כולל היבטים של הפעלת השייט בירדן. הוחלט על קו אסטרטגי של פעולה בירדן ההררי ע"י המשק.
2. דיון בכח אדם: הוגשה תוכנית להקמת ועדת כח אדם במשק. המועצה החליטה שכ"א הוא בסמכות המזכירות ועל כן הנושא עובר לטיפול המזכירות.
3. רכישת קונועים: במסגרת פרויקט החולה אושר לכ"ה לרכוש קונועים חדשים במענק של 70% מעלות הרכישה. אושר לרכוש קונוע אחד כבר ב-94 וזאת כדאי לנצל את התקציב העומד לרשותינו השנה.

סכס: אורי א.

מהמרפאה

במגמה לשפר את השרות למטופלים שלנו, אנו מציעים להבא לקבוע תור לרופא דרך האחיות (אפילו טלפנית). לא פעם קורה שלא ניתן לקבל תור מידי לרופאה ויתכן מאד שזו בעיה שהאחיות תוכלנה לפתור בעצמן או להפנות שאלה לרופא. אנו לא נמנע מאף אחד שמעוניין בכך לראות את הרופא.

צוות המרפאה

סמינר הכנה לפרישה

ועדת החבר המבוגר מזמינה אתכם להשתתף בסמינר/סדנא שיונחה על ידי גילה רז ואיילה אמן-חרש ממחלקת הרווחה של המועצה האזורית וגם העובד הסוציאלי שלנו - דני שכטר.
הסמינר יהיה מגוון ומעניין ויכלול סיורים, סרטים, שיחה ועבודה קבוצתית.

הרצאת הפתיחה בהשתתפות אנשי המקצוע הנ"ל, תתקיים ביום ה' 22.12.94 בשעה 17:00 במועדון החברים.

הסמינר יתנהל בתדירות של פעם בשבועיים, החל מ- 29.12.94 יום ה' בין השעות 11:00 - 9:00 (בוקר), במועדון החברים. מדי פעם הפגישה תתנהל אחר הצהריים. בסה"כ - 10 פגישות כולל הרצאת הפתיחה.

הנושא חשוב מאד וייתן לנו הרבה חומר למחשבה וגם אפשרות להתבטא באופן אישי וגלוי.

מוזמנים כל החברים המעוניינים, אפילו אם עוד לא הגיעו לגיל הפרישה.

להתראות,

הועדה לחבר המבוגר

זמי, הלוי, טוטסי, ג'וליה, איזק ואיליין

לידיעת החברים

משק ילדים

לצערנו הרב, בעקבות גנבות יומיומיות ותחושת אין אונים מתמשכת, החלטנו לסגור באופן זמני את משק הילדים.
הצעד נעשה בידיעת מרכז המשק והמזכירה וכן פורסמה ב"דברי" לפני כחודש ידיעה שאנו קרובים לצעד זה.
הסוסים יועברו לאפיקים, אך ישארו שלנו עד שיווצרו תנאים מתאימים להחזרתם. הציפורים יועברו להשגחתו של אייבן.
שאר החיות נמכו ונמכרות ע"מ שלפחות מהן יהנה הקיבוץ ולא הגנבים.
כשימצא אדם מתאים שמסוגל לתפעל את משק הילדים, גם מההבט החינוכי, וכשקיבוץ ימצא פתרון לבעיית הגנבות והשמירה על המקום - יפתח המקום מחדש.
כל מי שמוכן לתרום לפתרון שתי הבעיות מוזמן לפנות למעין.

ו. בריאות

התקיימה ישיבה של נציגי ו. הבריאות, צוות המרפאה, רכזי הבריאות במ.א.ג.ע. ובתק"מ ונציגי המזכירות.
הייתה הסכמה על הצורך בקיום ועדת בריאות, וכן על הצורך בהגדרת תפקידי לאור השינויים בקיבוץ ובקופת חולים.
סוכם להכנס לתהליך מזורז ומוגדר בזמן, בעזרת יועץ ארגוני, להגדרת תפקידי הועדה ועבודתה עם צוות המרפאה וכלל החברה. צויינה המקצועיות של צוות המרפאה שלנו, והאווירה הבונה הקיימת בין הצוות לועדה. 3 חברי הועדה נענו לפניית המזכירות וממשיכים בתפקידם: רות ג., פיל ודורית ר.

תמר וו.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * In his report about our hydro-electric station on the Jordan Jason tells us that the last year was disappointing - partly due to the poor rainfall (as the level of the Jordan falls below a certain level we have to stop the turbine) and partly to "punctures" on the cable leading to the nearest power station. With the good rainfall we have already had this season, we hope to do better next year.
- * For some time we have been suffering from thefts (by the neighbours?) in the Children's Farm. The police apparently could not do anything about it, and this is the reason, together with the problem of finding somebody permanent to work there, that most of the animals have been sold. Another "ancient monument" that no longer exists.
- * Henry Sprung, who records our local rain-fall for the Meteriological Station in Beit Dagon, tells us that the average rainfall here for the month of November is 77 mm. This year we have had 232 mm! (Apparently that does not necessarily tell us anything about the amount of rain over the whole season...)
- * If you like classical music, it is worth coming to the concert in the Hall tonight (says Helene). The programme consists of trios by Mendelsohn, Brahms and Rachmaninov, and the ensemble is a professional one.
- * On the last day of Chanukka, the day before going back to school, our elementary school children had an outing to the (snow-clad) Hermon. They came back red-cheeked and bright-eyed, although the grown-ups say that the snow is not very deep yet. From the distance it certainly looks beautiful - but I must say, after a freezing journey on the cable-car some years ago, I am quite willing to leave the outings there to the younger generation...

MAZAL TO

0*HAPPY**BIRTHDAY*

10.12 Yamit Ayalon
Ayana Eitam
(Erenberg Granddaughter)

12.12 Avital Neuman (Ney)
Itai Ben-Ze'ev

13.12 Ephraim Maa'yan
Miriam Kendall
Miriam Hameiri
Danny Samberg

14.12 Bilha Ayalon

15.12 Tommy Amit
Itamar Eder
Tair Ghana
(M' Cohen Granddaughter)

16.12 Rene Cohen
Eddy Nemenoff

17/12 Udi Agam
Rafi Shayngesicht
Carmi Cina
Danny Kaplan
Shachar Camran

*HAPPY**ANIVERSARY*

11.12 Diane & Gerry Nymark

15.12 Anat + David Erenberg

16.12 Helen & Ivan Levine
Edna & Alec Collins

TONIGHT - in the Hall

C O N C E R T

with Michael Weimann (Violin)

Igor Kirchenki (Cello)

Dina Yoffe (Piano)

JAHRJEIT

8 Tevet 1990 Meir Rifkind

11 Tevet 1993 Joseph Chatzor

